

Bij je kind in het ziekenhuis
verblijven én overnachten?

Dat is mogelijk in
UZ Leuven. Hoe deze
'rooming-in' precies
verloopt, vertelt
stafmedewerker
operationeel beleid
Myriam De Becker.

ROOMING-IN

An Swerta

Papa of mama als roommate

Wanneer je kind in UZ Leuven wordt opgenomen, kun je als vader of moeder in het ziekenhuis verblijven én overnachten. Deze formule waarbij een van de ouders tegen een relatief lage vergoeding kan blijven slapen, noemt men rooming-in. "Je slaapt dan op een uitklapbaar zetelbed naast het bed van je zoon of dochter", legt stafmedewerker operationeel beleid Myriam De Becker uit. Myriam biedt hulp bij de organisatie van de rooming-in en steunt hierbij op haar twintig jaar lange ervaring als hoofdverpleegkundige in het kinderziekenhuis. "We proberen voor iedereen die rooming-in wil een eenpersoonskamer te voorzien. Maar de vraag is meestal groter dan het aanbod: ongeveer vier op de vijf ouders willen een rooming-in, terwijl maar twee op de drie van onze ziekenhuisbedden zich op een eenpersoonskamer bevinden. Sommige ouders moeten dus, samen met hun kind en

nog andere kinderen en ouders, op een meerpersoonskamer verblijven. Komt er tóch een eenpersoonskamer vrij, dan verhuizen we hen als ze dat wensen."

Sommige ouders vinden het vervelend dat ze bij het vastleggen van de afspraak voor de opname geen

patiënten. Bij de planning van de opname van een kind houden we namelijk rekening met de mogelijkheden van de ouders. Zij moeten op het moment van de opname vrijaf kunnen nemen. Bovendien is 43 procent van de opnames in het kinderziekenhuis een spoedgeval. Ten slotte

"Bij de planning van de opname van een kind houden we rekening met de mogelijkheden van de ouders"

zekerheid krijgen dat ze over een eenpersoonskamer kunnen beschikken. "Wij leggen hen dan uit dat het met de planning van de opnames te maken heeft", zegt Myriam De Becker. "Het inplannen van de opnames gebeurt niet op basis van een wachtlijst zoals voor volwassen

moeten we er ook rekening mee houden dat sommige kinderen omwille van hun medische toestand meer nood hebben aan een eenpersoonskamer."

Extra's voor ouders

Op elke eenpersoonskamer is een

Pioniers van rooming-in

Voor 1975 bevond het UZ Leuven-kinderziekenhuis zich nog in campus Sint-Rafaël. Men beschikte er maar over enkele eenpersoonskamers waar rooming-in mogelijk was. De overige patiëntenkamers waren uiterst kleine meerpersoonskamers, waar onmogelijk een extra bed kon worden geplaatst. "Dat ouders bij hun kind in het ziekenhuis bleven overnachten was trouwens in die tijd helemaal niet de gewoonte", vertelt prof. dr. Chris Van Geet, diensthoofd kindergeneeskunde van UZ Leuven. "Na de verhuis naar het nieuwe kinderkliniek in campus Gasthuisberg in 1975 beschikte men over een groot aantal eenpersoonskamers en ruime meerpersoonskamers. Die maakten het mogelijk om aan veel ouders rooming-in aan te bieden. Dat vooruitstrevende idee was uniek in België en omliggende landen. En werd sterk gepromoot door het toenmalige diensthoofd en de stafleden van het kinderkliniek. De beperking van de bezoeken voor ouders werd ook opgeheven. Sindsdien mogen ouders van 's morgens vroeg tot 's avonds laat, en zelfs 's nachts, bij hun kind blijven."

Veel ouders maken dankbaar gebruik van de rooming-in-formule. "Vooral ouders van jonge kinderen", zegt professor Van Geet. "Adolescenten zien niet altijd graag hun moeder langs hun bed kamperen (*lucht*). En in heel uitzonderlijke gevallen raden we zelf rooming-in af. Bijvoorbeeld wanneer de ouders enorm uitgeput zijn. Thuis gaan slapen, is dan vaak beter om weer helemaal op krachten te komen tegen dat het kind terug naar huis kan." Over enkele jaren verhuist het kinderkliniek naar een splinternieuw gebouw in campus Gasthuisberg. "We kijken ernaar uit", zegt professor Van Geet, "want daar zal de infrastructuur nóg beter op rooming-in zijn afgestemd."

telefoon, koelkast, tv, video en/of dvd-speler aanwezig, soms ook een eigen badkamer. Dezelfde faciliteiten zijn terug te vinden op de meerpersoonskamers, maar moeten soms met meerdere patiëntjes en ouders worden gedeeld. Overal in de kamers is er draadloos internet. "Ouders brengen soms hun laptop mee om af en toe te mailen met het thuisfront of het werk", zegt Myriam De Becker. "Verder voorziet elke afdeling voor de ouders een koffiestand en microgolfoven. In de zithoeken of ontspanningslokalen van de eenheid kunnen ouders even tot rust komen. En voor de maaltijden kunnen ze in de cafeteria terecht. Behalve voor het ontbijt, dat krijgen ze op de kamer."

Ervaringen delen

Van de ouders wordt tijdens hun verblijf verwacht dat ze de kamer mee op orde helpen houden en enkele regels opvolgen. "We vragen hen bijvoorbeeld om de verpleging te verwittigen als ze, eventueel samen met hun kind, de eenheid even verlaten voor een bezoekje aan de koffieshop", zegt Myriam De Becker. "We betrekken de ouders ook bij de verzorging van hun kind: wassen, temperatuur opnemen, verschonen, eten geven, wondverzorging, toedienen van medicatie en andere behandelin-

gen, die vaak ook thuis moeten worden voortgezet. Maar het is niet zo dat we de verzorging volledig aan de ouders overlaten. We houden altijd rekening met hun mogelijkheden en alles gebeurt in overleg en onder toezicht van een verpleegkundige." Kinderen vinden de nabijheid van een ouder doorgaans heel geruststellend en aangenaam. Maar hoe ervaart de verpleging het dat ouders altijd mee over hun schouder kijken? Myriam De Becker: "Het is natuurlijk een apart gevoel waaraan je moet wennen, maar de aanwezigheid van de ouders heeft zeker positieve kanten. Ouders zijn vaak een heel belangrijke informatiebron. Zeker in het geval van jonge kinderen die zich nog niet verstaanbaar kunnen maken. Toch mag je je als professionele zorgverlener niet alléén laten leiden door het verhaal van de ouders. Je moet nog objectief blijven wanneer je het kind observeert. Ook moet je erover waken dat ouders hun angsten niet overdragen aan hun kind. Die kunnen ze beter kwijt aan een verpleegkundige, arts of psycholoog van de afdeling." ▶

Myriam De Becker: "Ouders zijn vaak een belangrijke bron van informatie voor de verpleging."

